

Posamezna številka:
60 vinarjev.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z da. omom naslednjega dne ter stane celoletno 120 K., polletno 60 K., četletno 30 K., mesečno 10 K. Inserati po dogovoru. Pri vsakratni objavi popust.

Narou: se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

Posamezna številka:
60 vinarjev.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, levo. Telefon št. 24. SHS poštnoštevilni račun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne ozira. — Rokopisni se ne vračajo.

TABOR

Leto: I.

Maribor, nedelja 5. septembra 1920.

Številka: 9.

Mirovna konferenca med Rusijo in Poljsko v Rigi.

Poljski mirovni pogoji. — Določitev obojestranskih delegatov. — Vojna poročila. — Stavke v Italiji in Ameriki.

Naše severne meje.

Maribor, 4. septembra.

Večkrat se sicer piše o naši severni meji, vendar se mi zdi, da je pri nas zanimanje za to zadevo še vse premajhno.

Naj se mi torej dovoli par besed o tem predmetu.

Da so bile vzhodno-alpske dežele nekoč popolnoma slovenske, to je splošno znano iz zgodovine, pa tudi iz raznih geografskih imen n. pr. Gradec, Murica, Windisch-Garsten, Windisch-Matrel, Pustertal itd. Vse to je splošno znano, zato o tem predmetu dalje ne bom razpravljaj, ker to zanikajo samo nemški pseudo-učenjaki in pseudo-filologi à la Kamnikar, ki namenoma in vedoma potvarjajo resnico, da potem pri raznih prilikah s takimi »znanstvenimi rezultati« lahko mešetarijo. Na sprotno pa vsi resnejši nemški znanstveniki zgoraj omenjeno zgodovinsko dejstvo priznavajo v polnem obsegu. Naj navedem le samo enega, pred leti umrlega germanista na graški univerzi prof. A. Schönbacha. Bil je to vsekako mož večjega znanstvenega obzorja in učenjanskega renomeja, nego zgoraj omenjeni pseudo-filologi, dasi je bil nam Slovencem skrajno sovražen (vsi slovenski-germanisti so pred njim bežali delat izpite na dunajsko univerzo). Ta je pri predavanjih v zimskem tečaju 1904-5 priznal sledeče (mimogrede sem to omenil v uvodniku »Slov. Naroda« 27. avg. t. l.): »Preračunali so, da se je slovensko-nemška meja na jugu zadnja stotletja vsakih petdeset let po-

maknila za eno miljo proti jugu«. Ne spomnim se, da bi navedel višre, iz katerih je to zajel (gotovo iz nemških) in da bi natančneje označil miljo, katero je imel v mislih. Ker pa je mož misliti precej striktno in je tukaj govoril o geografsko-etnografskih razmerah, je mislil najbrže nemško geografsko miljo, ki znaša približno 7 km. Ako vzamemo v poštev žadnji dve ali zadnja tri stotletja, dobimo okroglo 30-40 km po tem računu. V 17. stoletju je morala torej iti slov.-nem. jezikovna meja najmanj 30 km severno od sedanje. Ako vpoštevamo samo ta zgodovinsko-jezikovni moment, imamo vzroka dovolj, da zahtevamo, da naša delegacija pri delimitacijski komisiji ne popušča prav v nobeni točki, ker smo bili pri svojih zahtevah glede naše severne meje pri pariški konferenci itak skromni dovolj.

Pa tudi gospodarski moment govori povsod za nas. Imam v mislih kraje, ki leže tostran razvodja Mura-Drava, zlasti Kaplja in pokrajine ob izviru občalskega, čermeniškega, reškega in pesniškega potoka.

Tostran razvodja leži namreč veliko mesto Maribor, ki tvori gospodarsko privlačno silo za vso bližnjo in daljno okolico. Nikdo, naj bo še tako zagrižen, ne bo mogel trditi, da bi kak kraj, ki se nahaja v bližini tako velikega mesta, gospodarsko težil čez gorska slemenena proti majhnemu trgu ali vasi. Gre tukaj seveda za splošne neprivatno-gospodarske interese. Nadalje je tudi zelo važno za obrambo mesta Maribora, da dobimo vse kraje, ki ležijo tostran razvodja med Muro in Dravo.

Le še samo par besed o apaški

kotlini. Sentžermenska konferenca je oboje apaško kotlino in Radgono z okolico prisodila nam. Naknadno pa je ista konferenca izrezala iz našega državnega telesa podolgovat trikotnik, čigar vrh je od baze, ki si jo mislim potegneno skozi Obrajno, oddaljen približno 15 km. Kak geografski nesmisel so s tem storili, se lahko vsakdo prepriča na karti. Mislimo si, da bi kdo Medžimurje izrezal iz ene države ter ga priklopil drugi državi. No, tukaj bi še vsaj dve veliki reki Drava in Mura tvorili naravno mejo. Pri Radgoni pa tvori samo Mura naravno mejo, potok Kučenica pa je tako neznamen potok, da kot meja ne pride v poštev. O narodnostnih in gospodarskih krivicah, ki so se s tem storile nam, niti ne govorim. Toda Nemci še niso zadovoljni s pridobitvijo Radgone, hočejo sedaj še apaško kotlino in nekateri člani komisije hočejo nam prizadati k prejšnji krivici še nove, ne oziraje se na to, da je sentžermenska konferenca hotela ravno tukaj Muro za mejo kot naravno mejo, ne glede na nacionalni moment. Zakaj vse to navajam? Da pokažem, kako neopravičene so nemške zahteve, katerim smo itak poklonili Radgono takorekoč v zameno za apaško kotlino, nadalje pa, da je absolutno nedopustno, da odstopimo v apaški kotlini kake kraje, ki bi tvorili za Avstrijo prevažno mostišče ter popolnoma razdrili obrambno mejo, kakor jo je ravno tukaj hotela sentžermenska konferenca.

Moje mnenje je torej, da naša delegacija v razmejitveni komisiji ne more popuščati v nobeni točki, ker

smo se itak pri pariški konferenci omejili na najskromnejše zahteve. R.

Omladinski kongres v Varaždinu.

Kongres SJSU, ki se vršil dne 26., 27., 28. avgusta t. l. v Varaždinu je potekel takole:

Dne 26. avgusta t. l. je otvoril predsednik varaždinske mestne organizacije tov. Markovič kongres, pozdravil navzoče delegate in goste, predvsem prof. dr. Laha, ki je ta dan prisostoval kongresu, nakar je ugotovil prisotnost 48. društev. Predsednik kongresa tov. Deutsch iz Varaždina preide takoj nato nad dnevni red in poda besedo tov. Rape-u, zastopniku naprednih akademikov iz Ljubljane, ki je poudarjal predvsem potrebo skupnega dela srednje in visokošolske omladine. Nato so se čitala poročila posameznih mestnih druženj, ki so jasno dokazala, da današnja omladina razume vršiti zahteve, ki jih je stavil nanjo čas narodnega osvobođenja.

Glavna točka kongresa Razprava o programu in njega izpolnitve je prišla na dnevni red šele prihodnji dan, na podlagi vsestransko popolnega in duhovitega referata tov. Lovšina Evgena »Naše ideje«, Razvila se je debata o programu in poslovniku. Med drugimi točkami programa je bila sprejeta pod točko 2. sledeča glavna deviza:

Člani SJSU, stoječi na svobodnemiselnem in demokratiškem stališču, ne bodo so delovali v dnevnem političnem življenju, noben član saveza ne sme biti član političnih organizacij.

Tudi v pravih so se izvršile nekatere izpremembe in izpolnitve. Nadalje se je razpravljalo o notranjem društvenem delovanju po referatu tov.

obtičalo v glavi. Začel je primerjati mlado mlinarico z mestnim ženstvom, in polotila se ga je želja, ki se je ni mogel več iznebiti: »Moram okusiti enkrat tudi ljubezen take kmečke, preproste ženske, kakor je ta. V mestu je ženski cvet, četudi lep, večinoma pokvarjen; na zunaj se blešči kakor zlato, a v jedru je premnogokrat gnil.« — V takem premišljevanju je naposled zadremal; a še v dremavici so mu frfrale misli okrog mlinarice. »Morda je to ženska, ki združuje v sebi nepokvarjenost, jedrovitost in lepoto v zlahten sočen sad, kakoršnjega do zdaj znabiti še nisem užival.« V svojih nemirnih mislih je dal navsezadnje prednost njej; pozabil na mesto in na mestna dekleta, ter sklenil, da se bo zopet sprijaznil z dolgočasnim domačim krajem, kateremu ga je bila šola že močno odtujila. Dozorel je bil v njem tudi sklep, da bodo te počitnice vsi njegovi papirnati filozofi in mentorji, Nietzsche, Kant, Schopenhauer, Spinoza in kolikor jih je še, lahko brezskrbno spali nemoteno spanje pravičnikov.

Z novim življenjem je začel takoj naslednji dan. Postal je razmišljen; venomer je predel svoje misli v mrežo, katero pa je še vedno izpolnjeval, kajti nikdar se mu ni zdela dovolj zanesljiva in trdna za mlado mlinarico. (Dalje prih.)

Ivan Vidmar: MLINARICA.

(Novela.) (Dalje.)

S slamo krita streha je utonila za kosatimi vrhovi orehov, ki so stali nekoliko streljajev od mlina dalje poleg ceste. Naposled je tudi tisto večno klopitanje mlinskih koles zamrlo za ovinkom; samo potok je še vedno šumel ob poti.

Bič v desnici, v levici vajeti, je gledal Konrad daleč pred se po ozki, skozi sotesko vijoci se cesti.

»Ne smeš se čuditi moji radovednosti, Franček!« se je opravičeval, da ne bi začel bratec sumiti. »Deset let že nisem videl tega mlina, razumeš? A ko sem bil še majhen frkovec in sem drgnil klopi v ljudski šoli kakor zdaj ti, je bilo moje največje veselje, kadar sem smel peljati v mlin. Takrat je bil vse drug mlinar tukaj in tudi oženjen ni bil.«

Bratec ga je poniglavo opazoval. »Seveda je bil vse drug. Še kar pomnim jaz, jih je bilo tukaj že troje. A vsi so šli. Morda tudi tadva ne bosta ostala dolgo.«

»Mogoče pa, da bo ravno narobe!« je rekel Konrad. In pomislil je na mlado mlinarico, ki mu ni šla več iz glave: »Skoda bi te bilo. Kar ostani še. meni na ljubo!«

Soteska se je razširila, sredi polja so se pokazale prve hiše domače vasi. Cesta je zavila preko potoka; ropotaje je zdrdral voz čez dolg, lesen most. Konj je dvignil glavo visoko v zrak; sunkoma mu je zdrknil težki komat po vratu navzdol do občuljenega oprsja.

»Povej, kaj te je letos prijelo, da bi vedno rad vozil? se je naenkrat domislil Franček in se obrnil k bratu.

»Se mi imenitno poda, kaj ne?« se je pošalil Konrad. Nato je skomizgnil z rameni. »Tisto veselje, ki sem ga imel v mladih letih do konj, se je spet oglasilo v meni. To je.«

»Saj druga leta si o počitnicah tako večidel prečepel ob knjigah!«

»Pa letos ne bom. Nekaj sem pozabil. Kako je rekel mlinar, kdaj bo zmlet, rž, ki sva mu jo danes pripeljala?«

»Drugi teden; v torek. In danes je četrtrek. Konradu se je zazdehalo.

»Šele drugi teden?«

In pomislil je toplo na mlinarico: »Potrpeti bo treba nekoliko; ta stvar ne gre tako hitro. Kaj hočemo?« Naposled je nategnil vajeti, počil z bičem in veselo gledal na prve mimo bežeče vaške hiše in na ljudi, ki so postajali na pragih ter se čudili, kako je mogoče, da se je Podlogarjev visokošolec tako pokmetil. A Konradove misli so bile pri tem vse drugje; ne-

hote se je znova in znova spominjal na njo, ki je bila strmela za njim z mlinarjem vred iz mlina.

»Ti okrogla, prijetna kmečka bunka ti, kako si me začarala!« je začel premišljati. »Dva meseca bom imel še počitnic, nekaj bom napravil gotovo.«

Tisti večer je Konrad še pozno v noč bdel; kakorkoli se je silil — vendar ni mogel zaspati. Pred njim so živo ustajali najlepši dunajski večeri, katerih ni bilo malo. Domislil se je na vsa svoja sladka dekleta, s katerimi je v omami prevrskal marsikako noč po gostilnah in kavarnah, zahotelo se mu je naenkrat tistega bučnega, deročega velikomestnega življenja. Obenem pa je vstalo pred njim v vsej svoji dolgočasni luči življenje na kmetih, kjer se že dolgo ni počutil nič več domačega; česar je imel v mestu na izbiro, je doma o počitnicah vedno pogrešal; žensk namreč, kakoršnjih si je želel sam, tukaj ni mogel najti; vaške punice, kolikor jih je poznal, so se mu zdele vse, od prve do zadnje, puste in okorne, brez vsake najmanjše vabljivosti. Gibkih in lepo povitih životov je zažman iskal med njimi. »Vse preveč grobo, preveč v oblicah, kakor s sekiro obtesano!« — se je zamislil. »Samo danes sem videl nekaj, kar mi je

Branko Goslarja, ki je razdelil vse delo na pet društvenih sekcij, katerih glavna naloga je povzdiga ljudske prosvete in samolastne izobrazbe. Referat o centralnem odboru in referentskih mestih ki ga je imel tov. Bajič Stojan, je vzbudil živahno debato in zaključil glavni del kongresa. Storili so se nadelje tudi važni ukrepi, na podlagi katerih se bo omogočila izdajanje skupnega glasila „Preporoda“. Po izvolitvi centralnega odbora, ki posluje v Beogradu in referatov za posamezne pokrajine, so se čitale resolucije, izmed katerih je najvažnejša ona, predlagana po tov. Kovačiču iz Beograda, ki pravi:

Jug. srednješolska omladina bo delala na to, da se uvede za skupni jugoslovenski jezik a-kavsko srbohrvatsko narečje pisano v latinici. Predlog je bil z velikanskim odobravanjem soglasno sprejet. Izdala se je slednjič tudi resolucija, ki izraza svoje ogorčenje nad besnjenjem Italijanov v zasedenem ozemlju in Nemcev na Koroškem. Vsem pa se pošilja mladinske pozdrave zagotavljač jim zvestobo jug. svobodomiselnih omladin.

Konecno se je poslal pozdrav napredni srednješolski omladini bratom Čehom in Rusom in na predlog srbskega dijaštva tudi Bolgarom (dolgotrajno odobravanja.) S tem je bil kongres zaključen v prosep dijaštva in širne domovine.

O priliki kongresa sta se vršili v Varaždinu dve gledalski predstavi varaždinske srednješolske omladine in dramske sekcije mesne organizacije „Preporod“ v Ljubljani, ki je uprizorila Finžgarjev igrokaz „Divji lovec“ in zela s strani občinstva obilo pohvale in odobravanja. Po kongresu se je večina delegatov obremen z brati Varaždinci odpeljala s sokolskim vlakom v Maribor.

Podrobnejše poročilo pričemo v „Preporodu“.

Mestna organizacija „Preporod“ v Ljubljani.

Nečloveško trpljenje jugoslovenov po reških temnicah.

Neki Hrvat, ki je bil te dni izpuščen iz reških zaporov, opisuje muke in grozote naših narodnih mučencikov po reških temnicah:

Radi neke denunciacije, ki pa je bila brez vsake podlage, sem bil od reških karabinijerjev aretiran ter odgnan v zapore, kjer stoka in trpi na stotine naših najbolj zavednih ljudi. Ko so se zaprla težka železna vrata za menoj, sem vedel, da ne hodem videl tako hitro več belega dne. Po kratkem zaslisevanju, v katerem se mi je predbacivalo, da sem jugoslovenski spijon, se me je odpeljalo v mračno, podzemeljsko celico. Ko je ključar, mrk, surov človek, odprl vrata, mi je vdaril v nos tak vlažen in slab zrak, da se mi je zdelo, da sem v grobnici. Bilo je tako temno, da nisem sprva nič videl. Ko so se pa oči malo privadile, sem videl ležati na prilih deskah in na vlažni slami kopice ljudi, oblečenih v razcapane tunje. Ko sem se sklonil bližje, so se mi groze zježili lasje. To niso bili več ljudje, ampak živi mrtevci. Topo, nemo so ležali ti skeletni upadlih lic, udrtih oči v temi grobu. Ali so bili to oni veseli, živahni ljudje, katere sem videl pred meseci zunaj v prostosti. Sedaj so izgledali, kakor da bi jim vampir izsesal zadnjo kapljo krvi iz teh izsušenih, mrdlih teles.

Vsedel sem se poleg starega, sivolasnega moža. Videlo se mu je na obrazu, da je tudi on izpil čašo trpljenja do dna. Vprašal sem ga, zakaj je tukaj in ako ima družino. S solzami v očeh mi je pripovedoval o svojih dveh sinovih, katere sta z izredno sinovsko ljubeznijo skrbela zanj na stare dni. Zena mu je umrla že pred leti. „Bolje je to,“ je rekel s težkim zamučnim glasom, „njo

bi ta udarec umoril. Preveč je bila mehkoga srca.“ Radi neke podle, brezvestne denunciacije je sedel sedaj že drugo leto v teh zidovih. V prvih dneh je vedno prosil, naj se ga zaslisi, ali bilo je vse zaman. Potem se je udal v usodo. Sedaj sem šele imel pojmo o mukah in trpljenju, katere imajo prestati ti siromaki.

Monotono, enakomerno so potekali dnevi, meseci. Hrane nisem v prvih dneh niti pokusil, tako slaba je bila. Hoteli so mi jo poslati od doma, ali jetničar ni dovolil tega. Tudi tobaka nismo dobili nobenega. Neki dan nam je pri popoldanskem sprehoju po dvorišču, ki je trajal eno uro, vrgel neki neznanec čez zid zavojček tobaka. Neopaženo smo ga spravili. Komaj smo čakali, da nas zopet odpeljejo v celico. Ko je minula določena ura, smo si takoj razdelili ta dragoceni zaklad. K sreči je imel neki interniraneec tudi vzgalice, tako da smo lahko prižgali cigarete. Vendar nesreča nikoli ne miruje. Kakor da bi vrag poklical ključarja je odprl hipoma vrata ter zaklodel, ko nas je videl kaditi. Poklical je stražo ter nas vprašal, kje smo dobili tobak. Ker smo molčali, je zaškrtal z zobmi, zagrabil za palico ter nas začel topsti. Tedaj je bilo tudi naše potrpežljivosti dovolj. Zgrabili smo stražarja in ključarja in slabo bi se jima godilo, da ne bi prišla pomoč. Za kazen nismo dobili tisti dan nič hrane.

Vendar je zame tudi bila ura svobode. Neki dan se mi je javilo, da sem prost in da lahko grem. Poslovil sem se od teh trpinov ter jim obljubil, da hočem prositi na merodajnem mestu zanje pomoči.

Ko so se zopet po dolgih mesecih odprla železna vrata, ko sem zagledal zlato, žarko sonce in temnozeleno morje, so se mi zasolile oči veselja. Ubogi, vi tam za temnimi zidovi, kdaj bodele zagledali beli dan vi mučenički? ...

Zunanja in notranja politika.

* **Posledice ustanovitve male antante.** Večerni listi pišejo, da je govor čehoslovaškega ministra za zun. stvari dr. Beneša naredil na diplomatične kroge na Dunaju ugoden utis. S francoske strani se odobruje stališče dr. Beneša glede Francije v vsakem oziru, kakor se ni moglo drugače pričakovati po izvršitvi odnosnih med njim in Francijo. Tudi tukajš. italijanski krogi so s smotri male antante popolnoma zadovoljni. Proti Madžarski Italija zasedaj ne more zavzeti nobenega stališča, ker v italijanskih krogih imenujejo madžarsko politiko blazno. Pod pritiskom male antante bo tudi Madžarska morala svojo politiko mirneje voditi. Tako razmerje Italije do Jugoslavije se je z ustanovitvijo male antante izboljšalo, ker so politični odnosi Čehoslovaške in Romunije napram Italiji prav dobri.

* **Za francoski kostanj.** Kar smo pričakovali se je uresničilo, snubitev naše armade, da bi šla v boj za ono antanto, ki nas je oropala naših najlepših in najdražjih pokrajín, se je sedaj ponovila in to v precej ukazujočem tonu. Francija, ki se nahaja, kakor znano, vsled priznanja pustolovca generala Wrangla v vojnem stanju z Rusijo, bi rada imela od nas nič manj kakor 16 bataljonov pehote, ki bi jo poslala v klavnico za svoje nečedne namene. Vsled te zahteve je odšel v petek zvečer regent Aleksander nenadoma v Pariz. Kaj se bo ukrenilo še ne vemo, povemo pa odločno, da se jugoslovenski narod ne bo dal izrabiti za pustolovščine, da se ne bo dal izkoristiti v tuje namene in da ne bo napravil Kajnovoga greha, prelivanja bratske krvi. Mi smo samostojna suverena država, ki ne bo dopustila, da bi ukazovali nad njo kaki antantni jerohi.

* **Regentova vladarska oblast** je prešla za čas, ko se bo prestolonaslednik Aleksander mudil v Parizu na ministrski svet.

* **Romunska vlada** je vsled neupanja, ki ga je dobila pri glasovanju o proračunu podala ostavko.

Dnevna kronika.

— **Tudi regenta je preziral.** Dodatno našemu večeršnjemu poročilu „dr. Leskovarjev absolutizem“ se nam še poroča: Dr. Leskovar kot vladni komisar ni preziral samo slavja in predstavnikov centralne vlade, ampak njegova ošabnost je šla še dalje: preziral je v osebi polkovnika Bogičevića kot pooblaščenca Nj. Visočanstva regenta, tudi regenta samega. Vsi, ki poznamo občutljivost srbskega vojaštva, zlasti višjih predstavnikov glede javnega žalenja kraljeve rodbine, smo se čudili, da višja oblast v tem javno preizivajočem slučaju ni še tisti dan ukrenila ne samo discipliniranje, marveč zapor človeka, ki se drzne kot zastopnik kraljeve vlade poleg ministrov te vlade tudi najvišjega reprezentanta države in armade prezirati. Ne kratkoviden strasten politik, kaj takega more zagrešiti edino le apostol narodne izdajice dr. Sušteršiča.

— **Kako klerikalci spoštujejo grobove junakov.** Član odlične češke družbe, ki se je pred kratkim mudila v Bohinju, nam v daljšem pismu med drugim tudi poroča: Tudi mi smo čuli o krščanski pobožnosti na zadnjem Orlovskem taboru v Mariboru. Bili smo pa tudi priča, kako nujno potrebno je, da se vaši klerikalci kmalu in res temeljito prerode če ne že v Krista, vsaj v dostojnejše ljudi. Bili smo v Bohinju. Ogleдали smo si tam tudi grobove bivših avstro-ogrskih vojakov pri Zlatorogu ob Boh. Bistrici. V svojo žalost moramo priznati, da bi bilo za vaše klerikalce dobro, če bi se malo več zanimali za te zapuščene grobove. Ravno klerikalni turisti so oni lopovi, ki opustošajo in plenijo po grobovih padlih junakov, med katerimi je večina Dalmatincev, Hrvatov in Slovencev, pa tudi naših. Zasacil sem osebno nekega SLS pripadajočega turista, ki je trgal iz teh ubožnih, zapuščenih grobov napise in lesene križe ter si s tem kahal svoj zajutrk. Zalostno je bilo videti, kako se živina iz farovža pase po državnih lastninah in posvečeni zemlji, to je po zapuščenih vojaških gomilah. Srečal sem tudi staro ženo Ano Hajkovo, z mrtvaškim listom iz rez. bolnice v Bohinju, v katerem ji je bila naznanjena smrt njenega edince, ki leži pokopan na pokopališču pri „Zlatorogu“. Debeli solza se ji utrne, ko vidi oropano pokopališče in živino pasčo se po grobovih. Vprašam jo, kje da leži njen sin. Povedala mi je, da je prišla daleč tam iz naše domovine iz Svobodni Dvori (na Češkem), da tu obišče njegov grob. Med tisoči tu pokopanimi leži tudi njen edini sin. Ker pa je njegov grob oropan križa in napisa, ga ne more najti. Dasi sem trdega srca, se mi je ob pogledu na to ubogo mater vtil nehote potok solza, ki jih nisem mogel zatajevati. Bi ne bilo bolj krščansko, če bi se „krščanski Sokoli“ z duhovniki vred lotili tudi s popravo teh zapuščenih grobov onih, ki so žrtvovali svoje življenje za prisego na zastavo polkov, pri katerih so služili ter jih ravno Orli in klerikalci z največjo navdušenostjo posiljali v to klavnico, podpirajoč željo našega skupnega sovražnika, ki je hotel v tej vojni uničiti cvet tudi jugoslovenskega naroda!

— **K naši notici o povišanju uradniških plač za 25%** moramo še dodatno pripomniti, da gre tu le za doklade, katere bi se morale že zdavnaj izplačevati so se pa doslej iz neznanega vzroka plačevale komaj v izmeri 10—12%. Zadeva pa je bila komaj po deželni vladi predložena v Beogradu in o kaki definitivni določbi še ne more biti govora.

— **Našo notico s kaznovanju peka Strausgilla** so nekateri napačno razumeli. Strausgill je bil kaznovan le radi tega, ker je bil v moko primešal druge škodljive snovi. Zadnji slučaj se je dogodil v Ljubljani in je v naši notici naveden samo kot primera.

— **Umrl je včeraj, petek, ob četrta** na 6 zjutraj tukajšnji poštni podnarednik Pavel Cepič. Pogreb pokojnika se vrši danes, v nedeljo 5. t. m. ob 17. uri iz hiše žalosti na Koroški cesti št. 4 na pokopališču na Pobrežju.

— **Nemška propaganda na Koroškem.** S kako ostudnimi lažmi razširjajo Nemci na Koroškem svojo propagando, nam pričajo letaki, ki jih trošijo nemški agitatorji v coni A. Pred nami leže nekateri izvodi teh letakov, ki imajo namen. zbegati naše kmetsko ljudstvo. Kako lažljivo in ostudno se pri tem postopa, naj navedemo le nekoliko odlomkov iz teh letakov. „Korošci, komu se lušta ajnrukut za kralja Petra“ je naslov prvega letaku, v katerem hujska kmetsko prebivalstvo proti državi, v kateri se bodo, kakor pravi, še huje topli in med seboj lasali, kakor na Poljskem. Konča pa z besedami: „Korošci, ali se vam lušta ajnrukut za kralja Petra? Ne, mi nečemo biti srbski kanonenfutter. Koroški hajmkerarji“. Nič manj lažljiv je drugi letak, kateri nosi napis „Jugoslovanski coli“. V tem letaku prinaša potvorjene carinske odredbe, n. pr. „Jugoslavija je določila za svoj izvoz nove cole in sicer: Za živo goved 1000 franc. frankov (to je okoli 12.000 SHS kron) za 100 kg, za žive svinje 3200 kron, za zaklane 2400 kron, za konje 4200 kron. Za jajca 3600 kron na 100 kg“. Takih laži je polno. Da take lažljive vesti zbegajo našo kmetsko prebivalstvo, ni čudno, če kmetje niso dovolj poučeni. Naša naloga je, da pokažemo kmetskemu prebivalstvu vso lažljivost teh letakov in jih stvarno v vsem tem poučimo.

— **Kmetski praznik na Bledu.** Na Mali Smaren t. j. 8. septembra priredijo samostojni kmetje svoj praznik na Bledu. Iz objavljenega sporeda je razvidno, da bo ta dan Bled pokazal v popoldanskem sprevodu neko posebnost. Po sprevodu se bodo vršile tekme narodnih noš in konjska ter vozovna dirka. Videti je, da bo ta dan udeležnikom veliko nudil. Razveseljivo je dejstvo, da je za tekme narodnih noš razpisanih veliko nagrad, kajti res je že skrajni čas, da se obredi zanimanje in zopetni smisel za naše slikovite in nad vse ljubke narodne noše. In če more kdo, tedaj naj bolj morejo pospeševati smisel za narodne noše. In če more kdo, tedaj naj bolj morejo pospeševati smisel za narodne noše v najširših masah le samostojni kmetje pri svojih prireditvah. Tudi spored dirke je bogat in je pričakovati, obilo užitka. Da se s takimi dirkami kar najuspešneje pespešuje smisel za pravo, rasumno konjerejo je nedvomno. Po končanih tekmah in dirke bo velika kmetska veselica z bajno razsvetljenim plešiščem. Vstopnice za tekmo in dirko se dobijo v predprodaji pri A. Vovku, Bled 91 (tribuna 20 K, drugi prostor po 4 K). Mater Muziko bo zastopala godba dravska divizije. Vsa prireditve, bo na prostem v ozadju jezera v takozvani „Zaki“. Za prireditve, ki jo po setijo tudi bratje Hrvati in Srbi vlada veliko zanimanje.

— **Čedne razmere v Nem. Avstriji.** Jugoslovenski častnik, ki je bil te dni v Gradcu, pripoveduje o razmerah v Nem. Avstriji, zanimive doživljenje, ki jih bodo gofovo ponatisnili Nemški Korošci. Ko sem prišel v neko veliko trgovino, so me zvedavo vprašali, če je to nova uniforma avstrijske „Volkswehr“. Ko se jim povedal, da je to uniforma jugoslovenske armade, je to vzbudilo tako senzacijo, da se je v trenutku zbrala cela truma ljudi ki so me rado vedno in z zavistjo opazovali. Avstrijska „Volkswehr“ nima namreč nobene prave svoje uniforme. Nosijo večinoma posamezne predmete italijanske uniforme, take, da je nek italijanski častnik, ki je prišel prvič v Gradec, na prvi hip mislil, da ima vojake svoje države pred seboj. Na potu proti Puntigam so ga popadli s psokami: „Das ist ein Sibe, der gehört gehängt zu werden“. Sličajno ga je nekdo izmed napadalcev spoznal in tovariše potolažil, češ, „das ist a Windischer aus Marburg“. V Wildonu so dobili kisló vino po 76 K liter. V Strassu je prošil za bencin majorja ondotne avstrijske posadke. Major je moral k navadnemu infanteristu, ki je

reprezentiral „Soldatenrat“, prosit dovoljenja. Major je moral najprej v ljudo pozdravit prostaka, nakar ga je isti milostno sprejel. Se le po dolgi debati se je reprezentant ponižal in dovolil majorju naprošeni bencin. Major je izjavil, da se čuti še veselega, da je zadeva tako gladko izpadla. Če se velemožnem „Soldatenratu“ slučajno ne dopade, se zna zgoditi, da tekom 24. ur ni več major. Blagor Vam gospodje, je pristavil, da ste v Jugoslaviji.

— **Začetek pouka na javnih ljudskih in meščanskih šolah v Mariboru.** Redni pouk v šolskem letu 1920/21 se prične dne 20. septembra. Sprejem in vpisovanje se vrši dne 16. in 17. septembra predpoldne od 8.—12. in popoldne od 15.—17. ure. Natančni podatki se objavijo v razglasu dne 8. in 12. septembra t. l.

— **Mariborska porota za tretje zasedanje se prične dne 20. septembra.** Dosedaj sta razpisana šele dva slučaja: 20. septembra: Pintar Anton in Hren Alojz, tatvina; 23. septembra: Gabrovec Jakob, goljufija, in Tement Anton, težka telesna poškodba.

— **Pozor pred napačne žigosanimi bankovci!** Naša državna policija je zaplenila trgovcu Weilerju na Slomškovem trgu št. 14 za okrog 500 K eno- in dvo-kronskih bankovcev, žigosanih z žigom: „SHS okrajna sodnja Ptuj“. Ta žig je ponarejen in bankovci s tem žigom so neveljavni. V isti hiši je zaplenila dalje neki Kaban nadaljnih 395 K z istim napačnim žigom ter dalje na glavni pošti 132 K istega izvora. Te bankovce je prinesel iz Avstrije neki železničar. Občinstvo se opozarja, da pri prejemanju eno- in dvo-kronskih bankovcev pazi, ker je mogoče, da kroži po Mariboru še več enakih žigosanih bankovcev.

— **Pozor trafikanti!** Tobačna glavna zaloga naznanja, da poteče rok za predplačilo prihodnje dobave tobaka dne 7. t. m.

— **Izginil je iz Sveč prosluli nemški-duhovnik Jože Feinig.** Upamo, da se ne vrne zopet k nam.

— **Porotniški imenik za tretje redno zasedanje porote v letu 1920.** Člani porotnega sodišča: Predsednik: dvorni svetnik Tomaž Cajnkar. Namestniki: višji deželnosodni svetnik Anton Levec, višji deželnosodni svetnik Aleks-Ravnikar, deželnosodni svetnik Fran Požega, deželnosodni svetnik Oskar Dev, deželnosodni svetnik dr. Fran Pihler. Sodniki: višji deželnosodni svetnik dr. Jakob Toplak, višji deželnosodni svetnik Josip Sterger, višji deželnosodni svetnik dr. Karl Kočevar, deželnosodni svetnik dr. Fran Peitler, deželnosodni svetnik dr. Anton Mulej, deželnosodni svetnik dr. Ivan Vuk, okrajni sodnik dr. Josef Tombak, okrajni sodnik Josip Lenart. Zapisnikarji: Točasno pri okrožnem sodišču v Mariboru uslužbeni avskultanti. — Glavni porotniki Zelenik Josip, posestnik in gerent, Levanci 5. Donaj Vid, posestnik in občinski predstojnik, Moškancji 25. Peteršič Janez, trgovec, Ptuj, Kočevar Franc, posestnik in trgovec, Središče. Mulej Jožef, posestnik in gostilničar, Ruše 34. Vindiš Ignac, posestnik, Zgornji Breg 34. Murko Kajetan, trgovec, Ptuj. Peršak Janez, posestnik Iljaševci. Pogačnik Hinko, tovarnar, Ruše 83. Napast Franc, posestnik in župan, Pletenje 42. Fras Franc, posestnik, Dobrenje 9. Zeh Franc, veleposestnik, Dostinci 3. Lorber Franc, posestnik, Jurski dol. Dermikovič Franc, posestnik, Pristava 7. Šulek Anton, posestnik in gostilničar, Grabe 20. Mravljak Emerik, trgovec in posestnik, Vučenica. Milošič Jurij, posestnik, Slatina št. 33. Skrbnišek Jurij, posestnik, Zgornji Hajdin 61. Petrovič Miha, posestnik, Spodnji Breg 92. Lešnik Andrej, posestnik, Spodnja Radvina 8. Pavlinič Franc, posestnik, Loperšice 13. Zemljčič Franc, posestnik, Murščak-Zasadi, Pintar Alojz, hišni posestnik in trgovec, Slov. Bistrica. Fidler Jožef, gozdar, Slivnica. Čeh Franc, posestnik in župan, Grličci. Zemljčič Anton, posestnik, Radinci. Skoliber Jožef, posestnik, Stanovna 6. Ramuta Dominik, posestnik, Sv. Martin pri Vurbergu. Ekart Stefan, posestnik, Spodnja Jablana 2. Jelič Alojz, posestnik, Počehova. Hojnat Filip, posestnik in

gostilničar, Ormož 40. Breznik Jožef, vinogradni posestnik, Kog 60. Hausman Jožef, posestnik, Hraslje-Mota, Muštafa Mihael, posestnik, Zupečja vas 10. Falež Alojz, posestnik, Rače. Neudauer Mihael, posestnik, Zice. Nadomestni porotniki: Nerat Franc, orožniški stražmojster v. p., Marčič Ivo, čevljarški mojster, Sivki Jakob, hišni posestnik, Cselmann David, gostilničar, Mydlil Aleksander, trgovec, Ogorevc Franc, orožni stražmojster v. p., Bayer Anton, bančni ravnatelj, Turk Anton, hišni posestnik, Schell Franc, ključavničarski mojster, vsi v Mariboru.

— **11 kaznjencev radi lanske vojaške pobune je bilo te dni vsled amnestije izpuščenih iz kaznilnice.**

— **Ce človek pobožno moli pač pričakuje, da ga bo za to Bog poplačal,** toda neka Rozalija Rola, stanujoča na Ruški cesti št. 22. je v tem oziru doživela bridko razočaranje. Ko je pred par dnevi molila v frančiškanski cerkvi, ji je nenadoma izgnila pletena košara, katero je med molitvijo položila poleg sebe in v kateri se je nahajalo poleg drugega tudi 32 K.

— **Za prenočišče plačajo navadni kristjani onemu, ki jih prenoči gotovo odškodnino, da bi pa oni ki prenočuje plačal onemu ki ga prenočuje samo zato, da pri njem spi kako, odškodnino, to pri nas doslej še ni bilo v navadi.** To navado je uvedla komaj neka Ivanka Habjanič iz Gruškovja pri Ptuj, ki je vzela svoji dobrotnici Ani Polančec v Frankopanski ulici št. 11, pri kateri je prenočila iz zaprte omare 100 K gotovine. Policija pa je določila, da ji radi tega, ker je blagovolila tam prenočiti še ne pristojna pravica do kakega plačila ter ji preskrbela prenočišče, kjer ne bo dobila nikakega plačila, pa tudi plačala ne bo nič.

— **Kdor spravlja na hodniku svoje stvari, se mu lahko prigodi, kakor se je prigodilo Ivanki Bračko na Aleksandrovi cesti št. 6, ki so ji odnesli neznani tatovi iz hodnika njenega stanovanja dve ženski spodnji krili ter eno možko trikosrajco, v skupni vrednosti 1000 K.**

— **Vse, kar se premika se lahko premakne, do tega spoznanja je prišel Emil Schara, uradnik Götzove pivovarne, ko mu je predčerašnjem izginilo dvokolo znamke „Veloromblor - Special“, vredno 2500 K, katerega je pustil brez nadzorstva na hodniku svojega stanovanja v Krčevini št. 18. Kdor bi slučajno srečal to zateklo kolo se naproša, da ga napoti k lastniku, onega, ki bi eventualno na njem sedel, pa naj odda policiji.**

— **Tatvina v vlakcu.** Med vožnjo iz Celovca v Maribor je bil nekemu potniku iz Dunaja vkraden potni kovček, v katerem se je nahajalo 10.000 K, zlat prstan in zlata damska broša vredna 5000 K. O storilcu ni sledu.

— **Zgubljena legitimacija.** Franc Bizjak, organ drž. urada zoper verižništvo je izgubil svojo legitimacijo datirano od meseca julija 1920. Občinstvo se opozarja pred morebitno zlorabo te legitimacije. Dotični uradnik ima sedaj novodatirano legitimacijo.

— **Avto povozil žrebe.** Dne 31. p. m. je na cesti skozi Slivnico nek avtomobil z znano številko v najhujšem diru povozil žrebe Ivana Rašiča. Avto je vozil s tako naglostjo, da je vlekel povozeno žival še 17 korakov daleč pod seboj. V avtu sedeča višja vojaška oseba je morala šoferja, ki je bil napram lastniku žrebeta predrzen, posvariti.

— **Zasačen tihotapec smodnika.** V četrtek dopoldne je bil na Aleksandrovi cesti zasačen natakhar Gabrijel Wichner iz Gradca, ko je nesel v nahrbtniku 12 kg smodnika, ki ga je vtihtapil iz Nem. Avstrije. Verižniški urad ga je obsodil na 4 dni zapor, 200 K globe ter mu seveda konfisciral smodnik.

— **Zamenjan dežnik.** Na telovadišču na Teznu je bilo o priliki Sokolskega zleta v paviljonu za šartilje zamenjan neki dami dežnik. Gospodična ali gospa, ki je to storila se naproša, da ga prinese v naše uredništvo, kjer dobi svojega.

— **Kaplja ob Dravi.** Marija Zerjav, ki je bila občespoštovana radi svoje

skrbnosti in varčnosti, je bila pred par dnevi od neznanih morilcev v svoji sobi zavrtno umorjena. Razbojniki so vionili v vse omare ter odnesli perilo in denar. Obče se sodi, da so bili storilci volksverovci, ki se klatijo brez dela okoli ter vohajo, kje bi se dalo kaj oropati.

Kultura in umetnost.

— **Slovenska šolska Matica je na svojem občnem zboru v Mariboru, kateri se je vršil 27. avg. izvolila g. prof. dr. Ljudevita Pivka predsednikom, okrajnega šolskega nadzornika g. Ljud. Cernega pa podpredsednikom.**

— **Dr. Leopold Lénard: Jugoslovenski Piemont.** Zgodovina Srbije od Črnega Jurija do kralja Petra. — Prvi del. Cirilova knjižnica 2. zvezek. Maribor 1920. Izdala in založila Cirilova tiskarna. Form. 80. Strani 152. Cena broširanemu izvedu 14 K. Pod tem naslovom je ravnokar izšla knjiga, ki je po svojem obsegu, dobrem tisku in papirju pač najcenejša publikacija zadnjega časa. Dr. Leopold Lénard nam je v njej podal izčrpen pregled ene najvažnejših, obenem pa tudi najtežjih a najčasnejših junaških dob zibelke naše sedanje države in naše narodne dinastije, našega Piemonta, Srbije. Knjiga je pisana s strokovnjaško lahkoto in je prepletana z anekdotami mnogo bolj zanimiva nego podobna suhoparna dela. Radi tega jo priporočamo vsem onim, ki se zanimajo za našo jugoslovensko preteklost, posebno pa naši učeči se mladini. O knjigi bomo o priliki še obširneje spregovorili.

Najnovejša poročila.

Poljske zahteve v Rigi.

DKU London, 3. sept. (Brezžično). Poročevalec „Daily Express“ poroča iz Varšave, da stavi Poljska pri konferenci v Rigi sledeče pogoje: 1. Poljska smatra črto Curzon kot podlago za mejne razgovore, vendar pa se bo zahtevalo tudi nekaj vzhodnega, čez to črto ležečega ozemlja. 2. Razorožitev naj se šele takrat izvede, ako bode cela Evropa razorožena. 3. Vojna odškodnina in stroški za obnovitev naj se poravnajo medsebojno. 4. Rusiji se dovoli, da stopi z Nemčijo v gospodarske stike, vendar se naj ne prevaža orožje in municija. Ta železniška proga ostane pod poljsko kontrolo. 5. Jamči naj se za samoodločitev malih narodov med Poljsko in Rusijo. 6. Vrne naj se vse vrednosti in poljsko lastnino, katero je caristična Rusija zaplenila.

Joffe — ruski zastopnik mirovne konference v Rigi.

DKU Posen, 3. sept. (Brezžično). Po sporočilu ruske sovjetske vlade bo na mirovni konferenci v Rigi zastopal sovjete A. Joffe.

Zastopnik Poljske v Rigi — Kaniczky.

DKU Varšava, 3. sept. (Brezžično). Minister zunanjih zadev je sporočil Čičerinu, da pošlje poljska vlada Kaniczkija na mirovno konferenco v Rigo.

Ruska popustila zahteva po poljskih delavnih milicah.

DKU London, 2. septembra. (Reuter.) Balfour je izrazil napram okolici svoje zadovoljstvo, da je sovjetska vlada popustila od svojih zahtev radi ustanovitve poljskih delavskih oddelkov. Dementira vest, da bi se Poljski dovolilo na mirovni konferenci 500.000 mož vojaštva. Britanija ne želi nobene vojne Rusijo, vendar pa hoče vzpostaviti z vsemi svojimi silami neodvisnost Poljske.

Rusi ustavili poljsko prodiranje.

DKU Moskva, 3. sept. (Brezžično.) Pri Brest-Litovsku smo zasedli več vasi in Zamocz je zopet v naši oblasti. V odseku Lvova smo ustavili prodiranje sovražnika. Pri Buczaczu smo potisnili Poljake na desni breg Dnjestra. Na Krimu se vrše trdovratni boji.

Republika Daljnega Vzhoda.

LDU Moskva, 3. septembra. (Brezžično.) Vlada republike Daljnega Vzhoda je skupaj s poslanci iz Vladivostoka sklenila enotno demokratsko republiko, ki bo s sovjetsko Rusijo in sosednjimi državami politično in gospodarsko stala v prijateljske odnose.

Stavka v Ameriki.

DGU London, 4. septembra. „Times“ poročajo iz Newyorka. Z ozirom na zadnjo stavko v Brooklyna, so poslali na tisoče delavcev v to mesto, da bi vpostavili zopet cestni promet. Prišlo je do težkih spopadov med policijo in stavkujočimi.

Izprtje v Italiji.

DKU Pariz, 3. septembra. Po radiogramu, dospelim iz Rima, so določili kovinski industriji izprtje po celi Italiji.

Poljsko vojno poročilo.

DKU Poznanj, 3. sept. (Brezžično.) Včeraj so vkorakale naše čete v Suwalki. Bile so od prebivalstva navdušeno sprejete. Na odseku Sobolka—Brest-Litovsk in ob Bugu mir. Po porazu pri Zamocz se je moral umakniti Budjenin proti severozahodu. Pri Gnili-Lipi in podolžno Dnjepra male prasko.

Litvinsko-poljska vojna.

LDU Kovno, 3. septembra. Litvinsko vojno poročilo. Litvinske čete so po uspešnih bojih začele prodirati na vsej črti Grodno—Suwalki. Posrečilo se jim je, potisniti sovražnika za 25 do 50 vrst nazaj. Napravili so bogat plen in zajele ujetnike. Prodiranje se nadaljuje.

Bolševiki v Perziji.

DKU London, 3. septembra. „Times“ poroča iz severne Perzije, da so bolševiki izpraznili Rešt in Enseli.

Generalna stavka v Stuttgartu končana.

DKU Stuttgart, 3. septembra. (Wolff.) Generalna stavka je končana. Jutri se delo zopet nadaljuje.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Potrti neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskreno ljubljena soproga, ozir. mati, sestra, svakinja in teta, gospa

Rosina Strausgitl roj. Kenda

soproga trgovca in posestnika v Bovcu na Primorskem

v soboto dne 4. t. m. ob 9. uri zjutraj po kratki bolezni, previdena s tolažili sv. vere boguudano preminula.

Pogreb nepozabne pokojnice se vrši v torek dne 7. sept. 1920 ob 16. uri iz mrtvašnice javne bolnice na mestno pokopališče v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala dne 9. septembra t. l. ob 7. uri v župni cerkvi sv. Magdalene.

Maribor, dne 4. septembra 1920.

Anton Strausgitl, soprog.

Eleonora, Lidija, Palmira, hčere: Oton, sin.

Vsi ostali sorodniki.

Mala oznanila.

Sprejmeta se 2 šolarja 13 do 14 let na hrano in stanovanje. Istotako se tamkaj prevzamejo popravila glasovirjev. Židovska ulica 1. I. nadstr. 450

2 dijaka se sprejmeta na stanovanje in hrano. Klarič, Aleksandrova cesta št. 44, III. nadstr. 448 2-1

Uče se lokal prazen, kateri bi bil sposoben za gostilno. Ponudbe na upravo lista. 443 2-1

Gostilna, enonadstropna, z lepimi velikimi prostori in velikim vrtom za zelenjavo, se takoj proda. Kje pove upravnistvo. 446

Vinska klet z okoli 430 hl izvrstnimi vinskimi sodi ali tudi sode posamezno takoj za prodati, eventualno tudi proti zamenjavi za vino. Vprašati: Maribor, Pristan št. 10. 457

Proda se ledenica. Mlinska ulica št. 3. 455

Meblovano mesečno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 1. septembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Ponudbe pod »Soba« na upravo tega lista.

Damski modni salon Zakrajšek, Maribor, Aleksandrova cesta 45-I. 456

Najhitreje popravljanje in izvrševanje novih čevljev po najnižjih cenah. F. Mažera, čevljarski mojster v Mlinski ulici št. 3. 454

Kontoristinja

in prakso, večča tsnopisja in strojepisja, slovenske in nemške korespondence, se sprejme takoj v tovarni vžigalce Ruše pri Mariboru. 441 3-2

Pri lepem vremenu

vrtni koncert

znanih „Ptujskih šramelnov“ v nedeljo, 5. septembra in v sredo 8. septembra koncert slovesnih Jurovških tamburašev od 15. do 22. ure. 449

Gostilna A. Rudl, vila „ALVIS“

Kalodont 10 K

Franc Mastek
Grajski trg 1

404 2-2

Les, rezan in tesan, drva, kupuje in prodaja

„Sever“, društvo lesnih trgovcev dravske doline
Maribor, Aleksandrova cesta 45. 408 10-2

Najlepši nedeljski izlet z izletniškim vlakom na Koroško

Klopinsko jezero.

Za izvrstno oskrbo skrbi hotel „Klopinsko jezero“.

Priporočljive domače tvrdke:

Jakob Vezjak, krojač
Vetrinjska ulica
poleg restavracije »Maribor«

Ivan Šušterič
izdelovatelj vsakovrstnih oblek za gospode in dame sprejema popravila po nizkih cenah.
Tržaška cesta 14. poleg gostilne Vresonig.

Pečar in lončar
Pavel Heritschgo
Tattenbachova ul. 6

Mizarsko podjetje in pokladanje parketnih deshic
RUDOLF NOVAK, Trg svobode 1
Sprejema vsa v to široko spadajoča dela.

Trgovina z mešanim blagom na drobno in debelo
Martin Stadler, Vetrinjska ul. 26

== Parna barvarna in kemična čistilna ==
Pavel Nedog
Meljska cesta 68. Podr.: Gosposka ul. 33

Vsako nedeljo! Vsako nedeljo!

VRTNI KONCERT

v Pekrah, v gostilni „Pod Pohorjem“
brez vstopnina in nabiranja.

Za pristna vina, sveže pivo in najboljšo kuhinjo preskrbi 453

Mihael Živec, gostilničar.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje šolskih vožnjakov in vožnjakov v pisarni Pristančiska ulica 2.

Restavracija in sobe za tužce
Adolf Spatzek
Aleksandrova cesta št. 9

Restavracija in mesarija
Ljudevit Vlahovič
Aleksandrova cesta 38

Izdelovatelj sit, košar in žične mreže, Trgovina z galanterijo
Jos. Antloga, Trg svobode 1

Izbelovanje vseh tehtnic in finega orodja
Franjo Žnidar
Pobrežje 3 Tržaška cesta 11

Zaloga spalnih sob po najnižjih cenah
Ernest Zelenka, tapetnik in dekorater
Solska ulica št. 5 361 20-8

Slaščičarna Vsak dan obliž svežega peciva. Ob sezoni sladoled. Sprejema naročila za ženitovanje ter jih točno izvršuje
Emanuel Illich, Slovenska ul. 5.

Mariborska eskomptna banka

v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 11

Podružnice: Murska Sobota in Velikovec.

Sprejema: Vloge na kujižice, na tekóči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.